*

Пам'ять

Слова і музика

для мішаного хору з фп. Л. Яценка

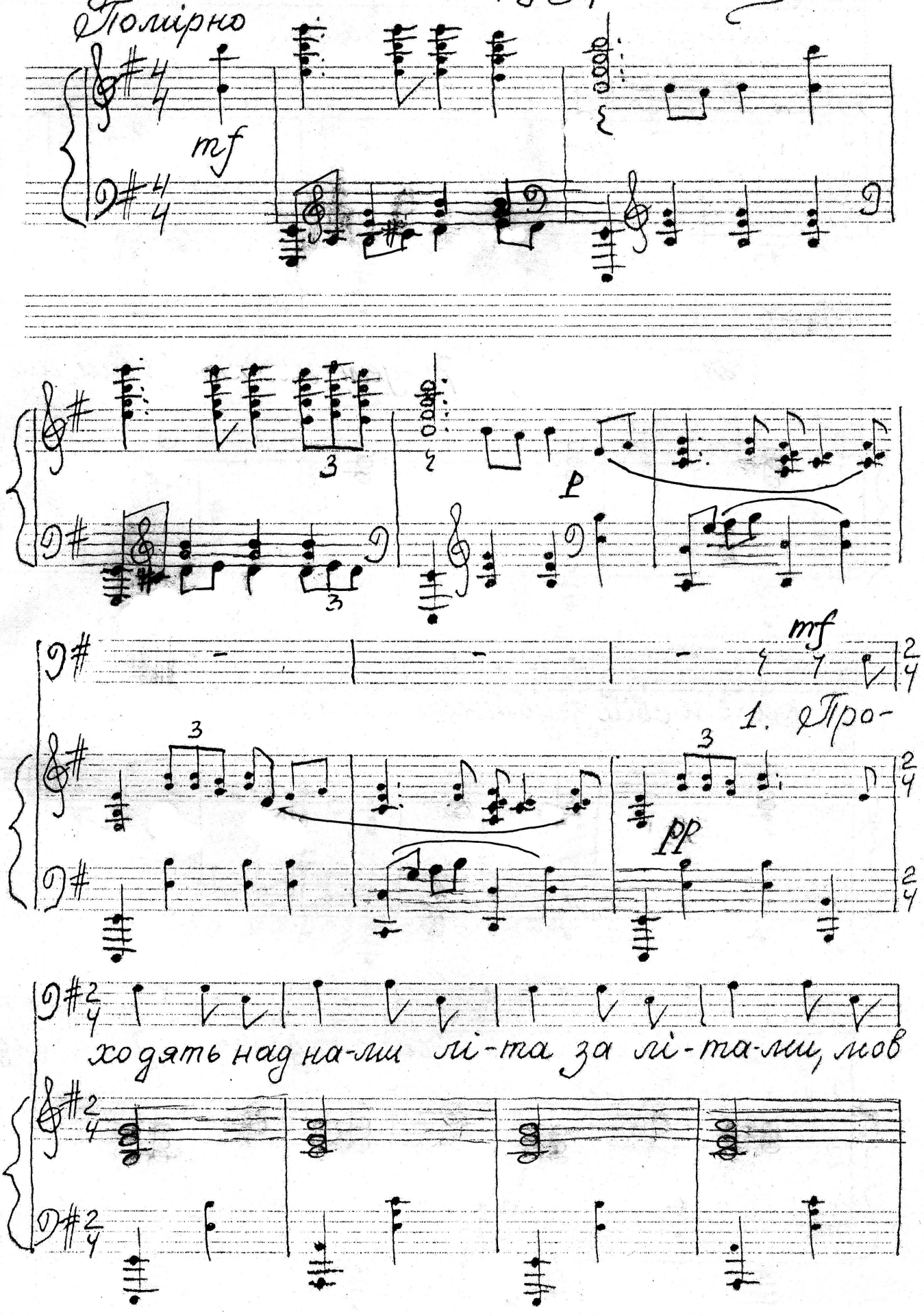

2,

хмари на буйних віт-рах... А

ми мов за-блу-ди, бре-дем ма-нів-ця-ми, шу-

ка-єм свій згублений шлях. 2. Ку-

3.

ди ж ми зайшли і чо-го до-сяг-ну-ли під

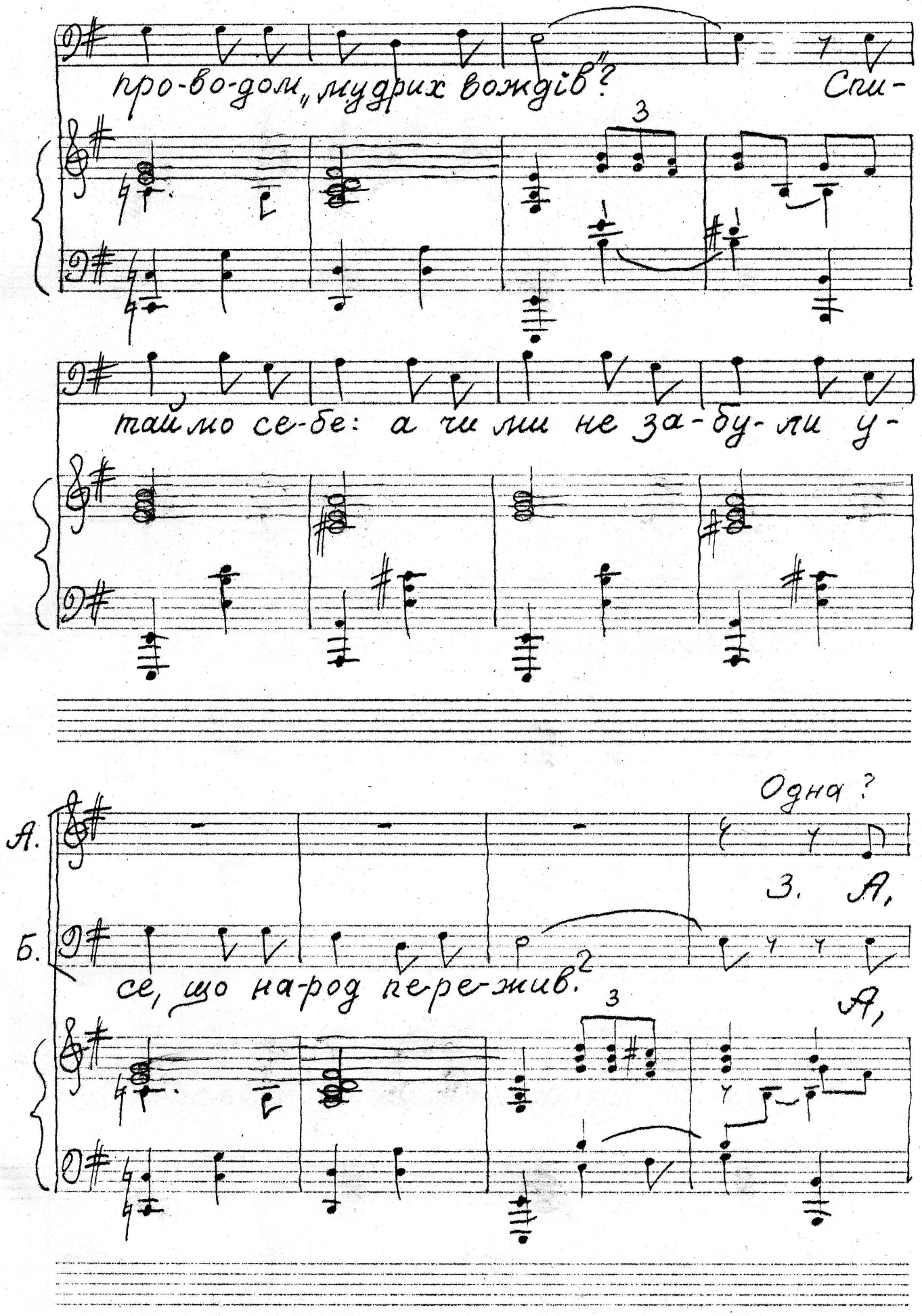
про-во-дом „мудрих вождів"? Спи-
тай мо се-бе: а чи ми не за-бу-ли у-
Одна?
А.
З. А,
Б.
се, що на-род пе-ре-жив.
А,

С. А.

Т. Б.

мо-же, ми з вами нікчемні манкурти, що

па-м'ять згу-би-ли на-вік, та й

да-ли по-кір-но се-бе о-бер-ну-ти на

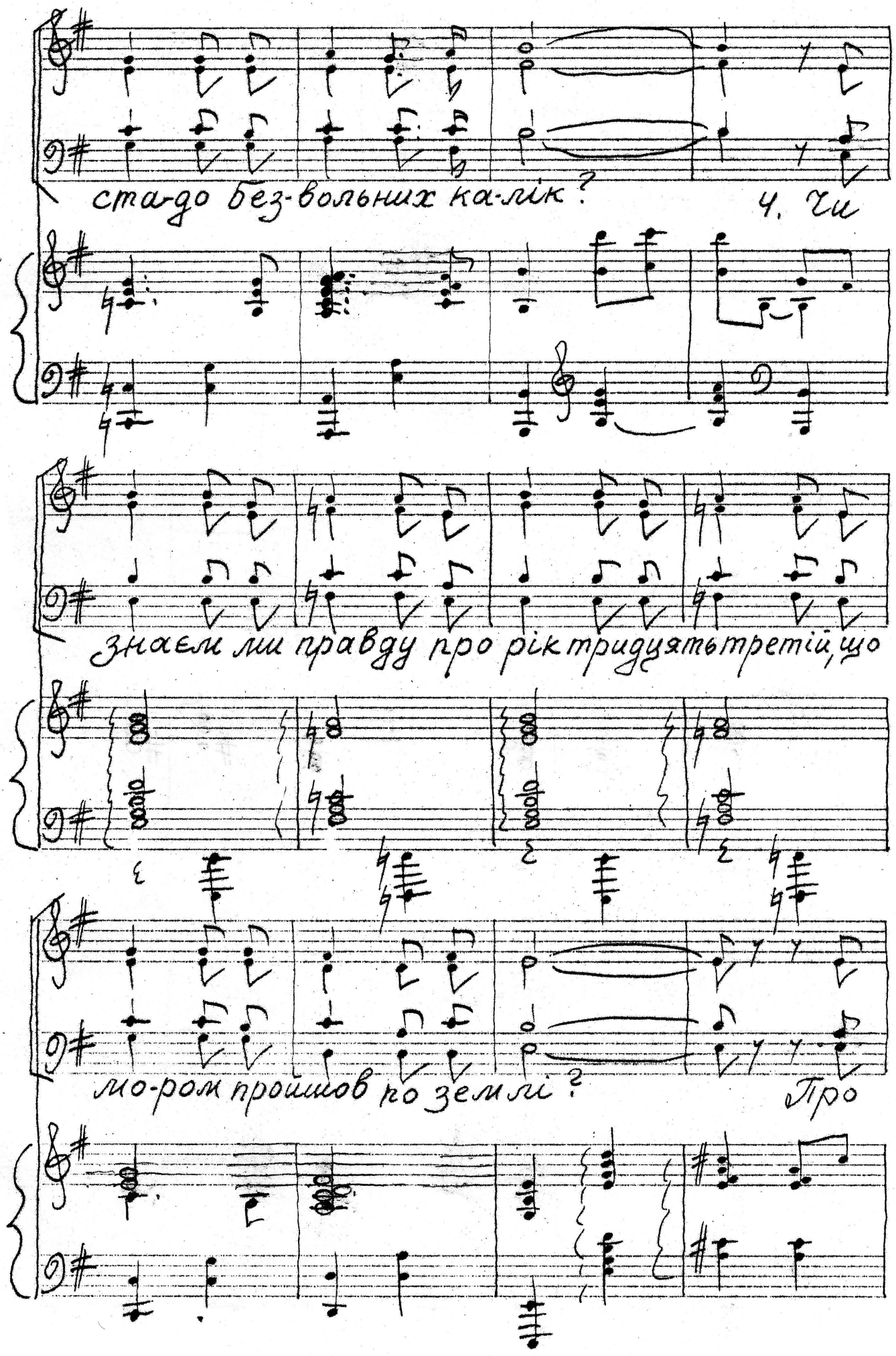
ста-до без-вольних ка-лік?
4. Чи
знаєм ми правду про рік тридцять третій, що
мо-ром пройшов по землі?
Про

тих труда-рів, що го-лод-но-ю смертю вми-

ра-ли у кож-ній се-лі? 5. Про

те, як о-пухлі-ї ді-ти ко-

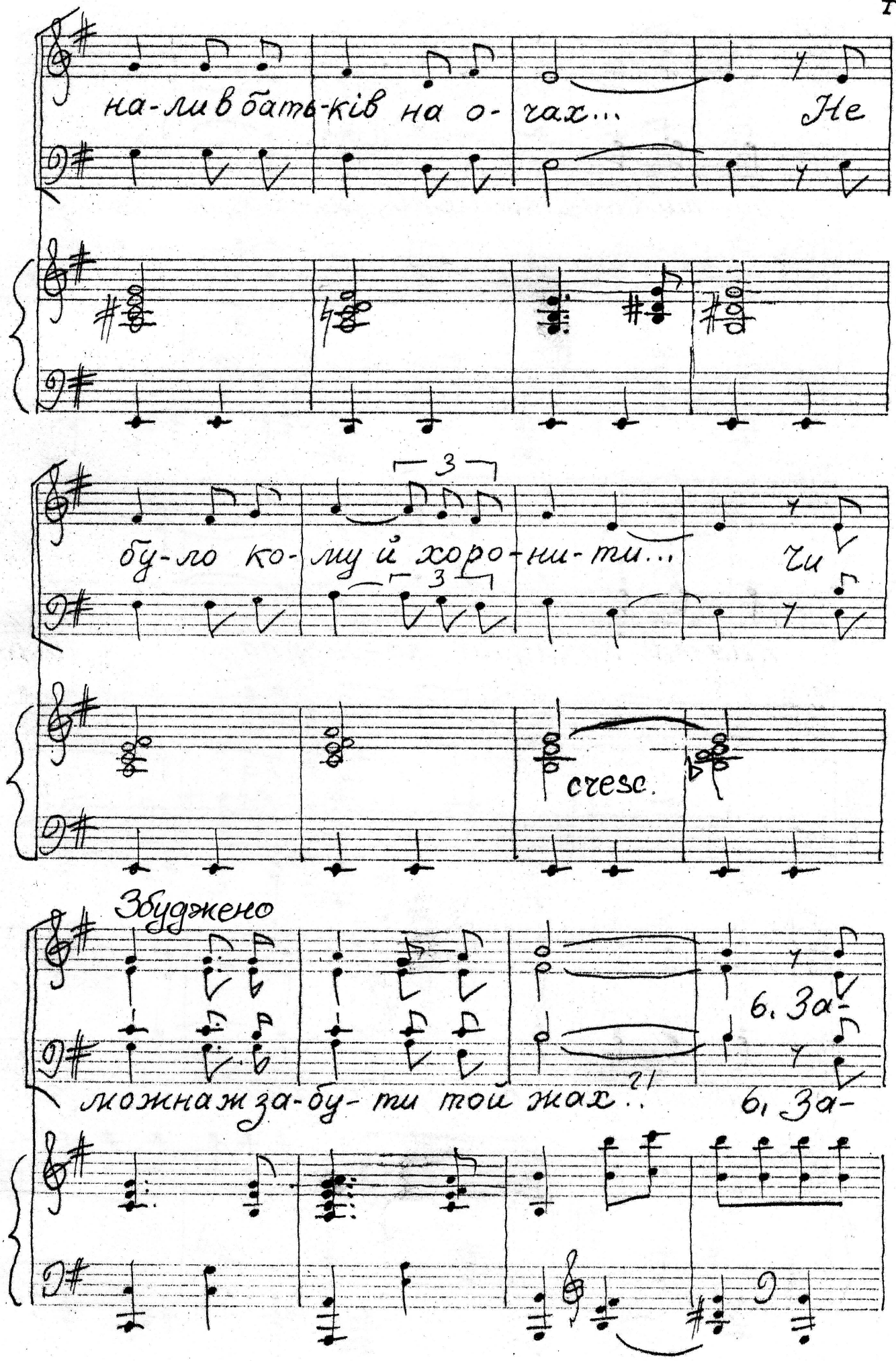
на-ли в бать-ків на о- чах...
Не
бу-ло ко- му й хоро-ни-ти...
чи
cresc.
Збуджено
6. За-
можна ж за-бу-ти той жах..?!
6. За-

8. Збудмено

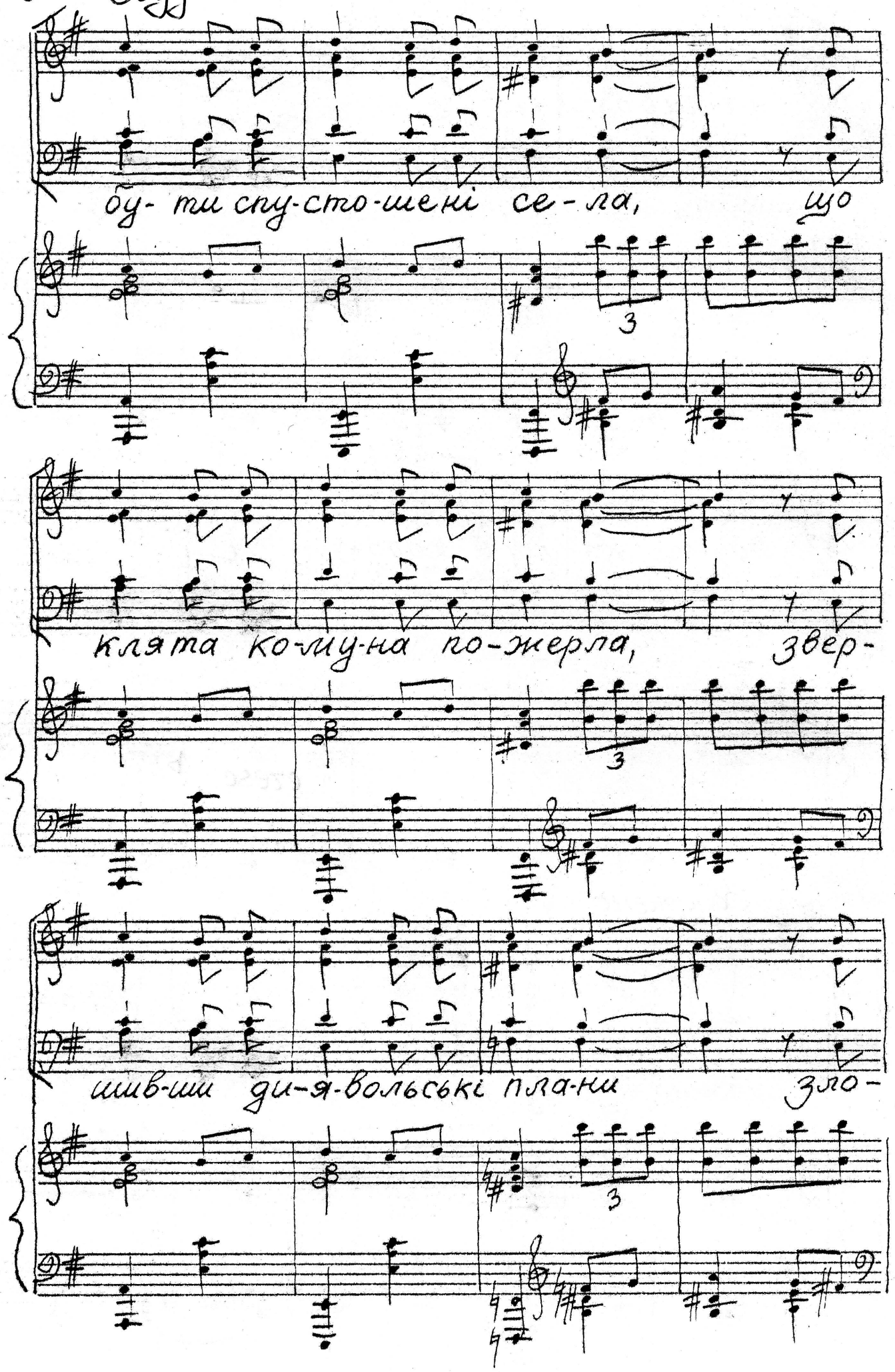
бу- ти спу-сто-шені се-ла, що
клята ко-му-на по-жерла, звер-
ши-ли ди-я-вольські пла-ни зло-

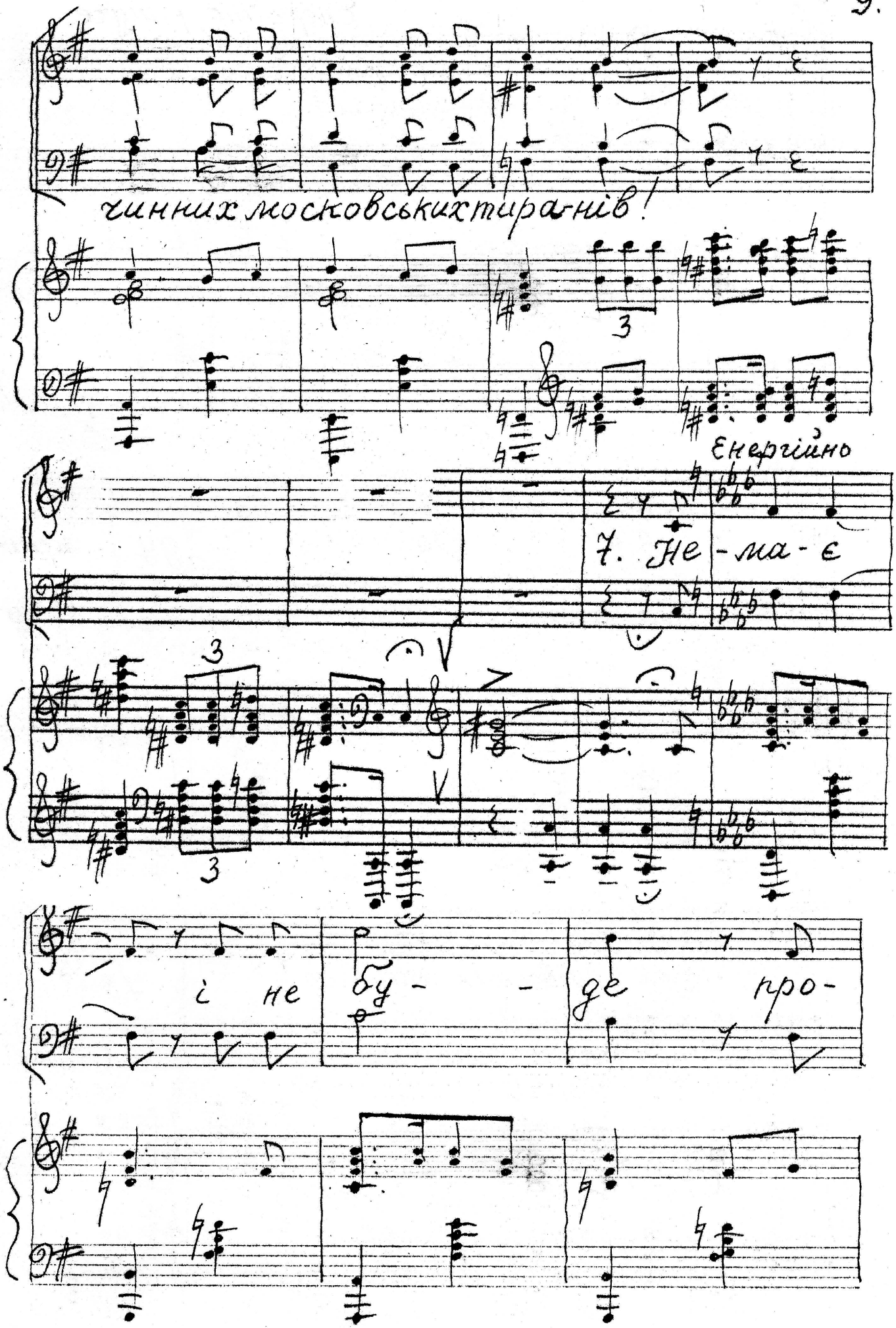
чинних московських тиранів!
Енергійно
7. Не-ма-є
і не бу- - де про-

Енергійно, рішуче

щення тих тяжких грі-хів! До

су-ду! До су- ду кри-

ва-вих чер-во-них ка-тів! 7я. Не

-ма- є і не бу- де про-

ма- є і не бу- де по-вік про-

щення тих тяжких грі- хів! До

су- ду! До су- ду! Кри-

су- ду, у- сіх до су- ду! У- сіх кри-

8. Збу-

ва вих червоних ка-тів!

8. Збу-

да-ся жі встань, на-ро-де,

бо страш-

бо страш-

ні-шо-го лиха не-ма,

бо

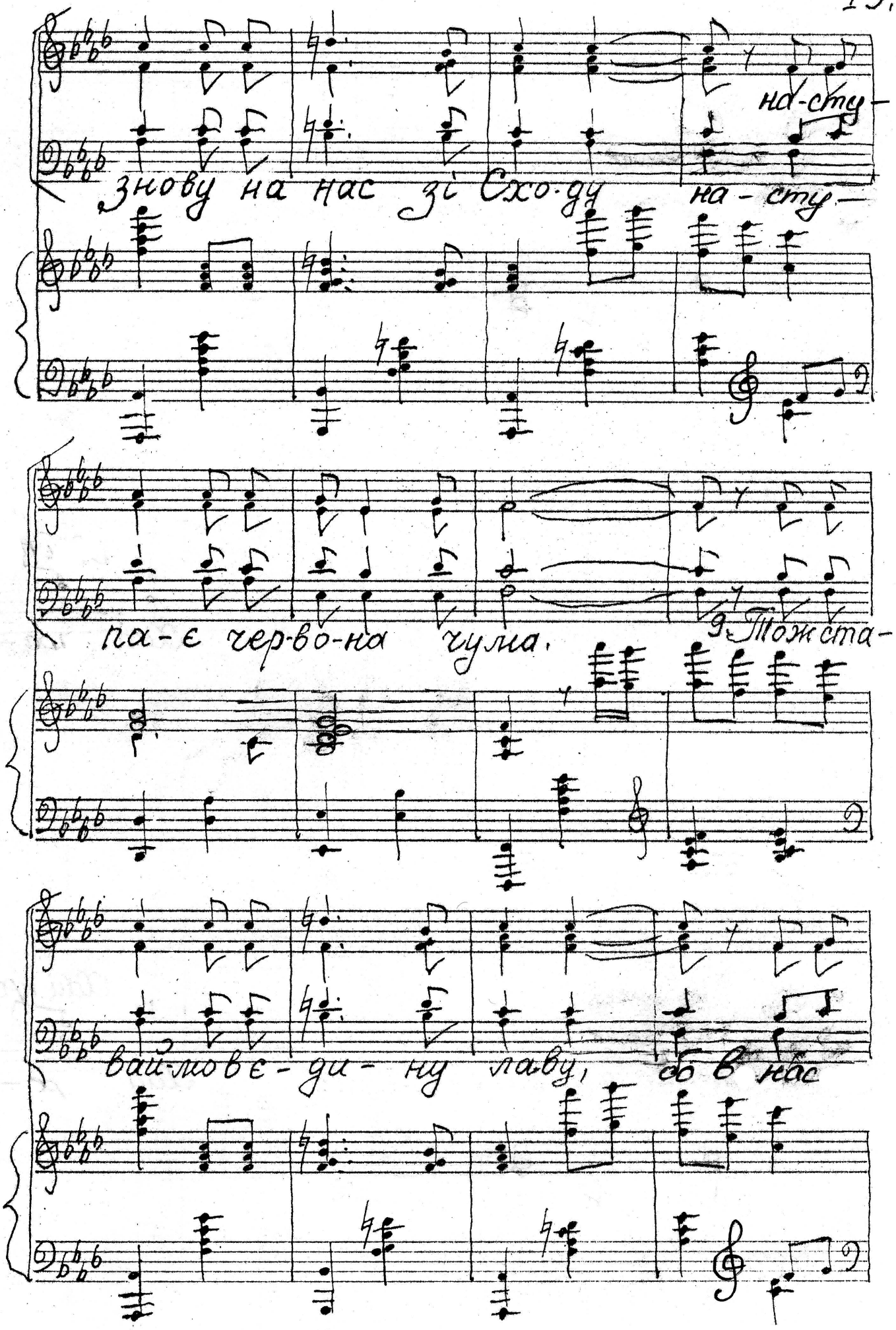
на-сту-
знову на нас зі Схо-ду на-сту-
па-є чер-во-на чума.
Тож ста-
вай-мо є-ди-ну лаву, аб в нас

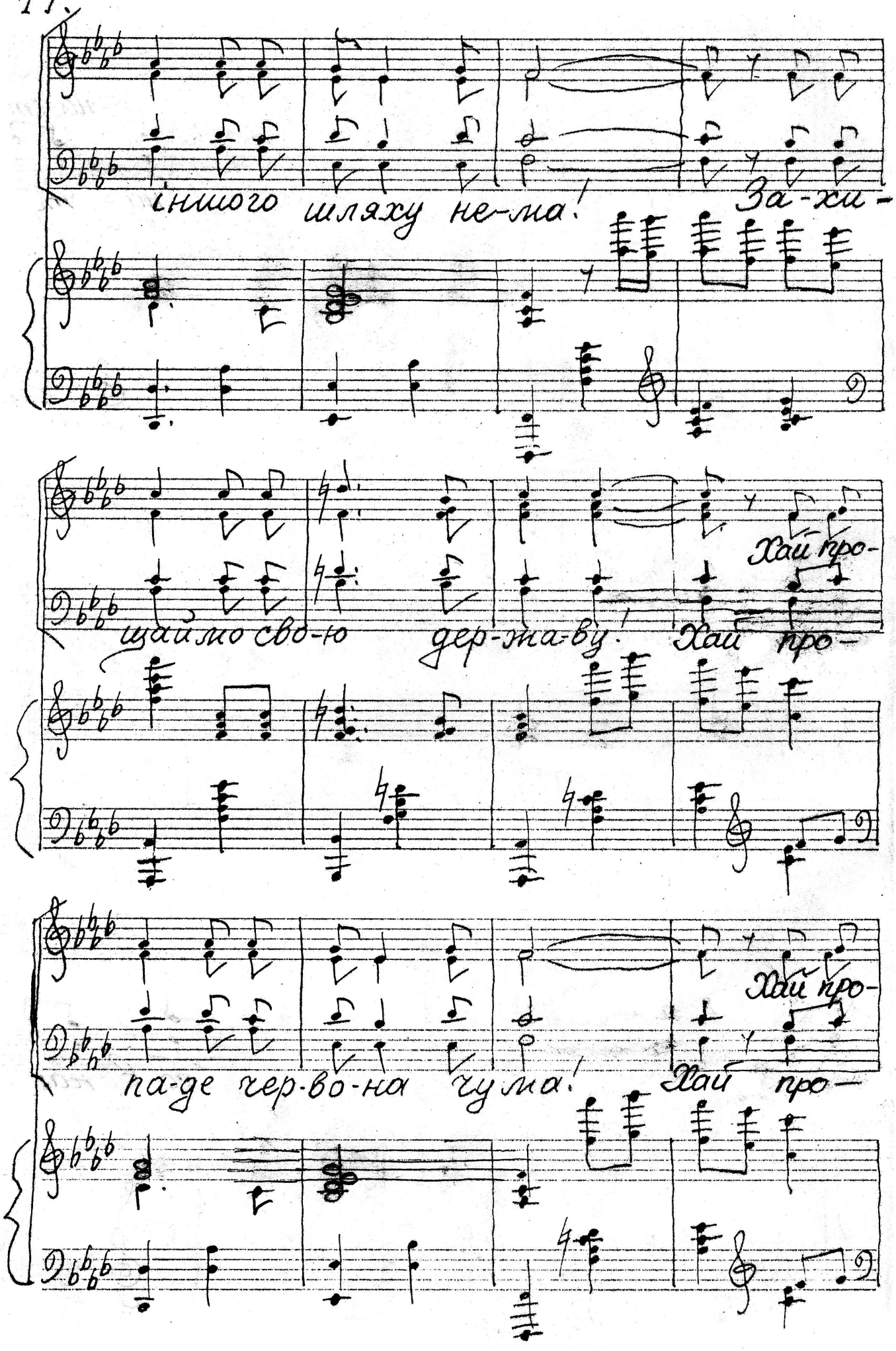
іншого шляху не-ма!
За-хи-
щаймо сво-ю дер-жа-ву!
Хай про-
Хай про-
па-де чер-во-на чу-ма!
Хай про-

Хай про-

па-де черво-на чу-ма! Хай про-

-па-де черво-на чума!

sf

sf

1. Проходять над нами
Літа за літами,
Мов хмари на буйних вітрах,
А ми, мов заблуди,
Бредем манівцями,
Шукаєм свій згублений шлях.

2. Куди ж ми зайшли
І чого досягнули
Під проводом "мудрих вождів"?
Спитаймо себе:
А чи ми не забули
Усе, що народ пережив?

3. А, може, ми з вами
Нікчемні манкурти,
Що пам"ять згубили навік?
Та й дали покірно
Себе обернути
На стадо безвольних калік?

4. Чи знаєм ми правду
Про рік тридцять третій,
Що мором пройшов по землі?
Про тих трударів,
Що голодною смертю
Вмирали у кожнім селі?

5. Про те, як опухлії діти
Конали в батьків на очах...
Не було кому й хоронити...
Чи можна ж забути той жах?!

6. Забути спустошені села,
Що клята комуна пожерла,
Звершивши диявольські плани
Злочинних московських тиранів?!

7, 7а Немає і не буде
Прощення тих тяжких гріхів!
До суду! До суду!
Кривавих червоних катів!

8. Збудися ж і встань, народе,
Бо страшнішого лиха нема!
Бо знову на нас зі Сходу
Наступає червона чума!

9. Тож ставаймо в єдину лаву,
Бо в нас іншого шляху нема! -
Захищаймо свою державу! -
Хай пропаде червона чума!
Хай пропаде червона чума! /2/